

сутрѣна връзъ крайбрѣжнето на Иония. Единнигъ брандеръ ся запали прѣди врѣме, и напразно извести турцитѣ за опасността; другийгъ отиде тж ся прилѣпи на срѣдняята гемня отъ пжрвата линия. Въ нѣколко минути пламакъгъ ся раздади на три йоще близни гемни, отъ които повлѣче за едно малковрѣме по всичката флота. Чешменското пристанище не бѣше освѣнь едно море покрито отъ пламакъ. Потржсението що слѣдваше отъ изгжрмеванието на батеринтѣ, когито, огжньгъ стигаше до тоновитѣ, сжбаряше минаретата, джемнитѣ и кжщята на Чешме. Пѣната на заливгъгъ бѣше черна отъ димгъгъ и отъ черепитѣ; тѣлата полоизгорени плувахж и ся кандилкахж отъ джлгитѣ на морето. Шейсетъ и двѣ гемни малки и голѣми въ растоянне на петъ часа погинахж въ пристанището на Чешме. Тжй ся сжсипа Туреката флота. Но человекгъгъ, който бѣше само способенъ да я вжздигне пакъ, ся избави.

Цариградъ потрепера като ся извѣсти за това несчастье — и не оставаше освѣнь подъ защитата на Чанакъ-кале което тоже бѣше твжрдѣ злѣ обржжено. Адмиралгъгъ Елфинстонъ, който имаше двѣтѣ умственни дарби на морската война — дерзостиа и бжрзотата, подканяше и наговаряше двамата Орловци да ся въсползуватъ отъ Турскийгъ страхъ като насилжтъ да минжтъ Чанакъ-кале. Той ги увѣрjаваше да прѣминжтъ това слабо запазенно мѣсто, и да иджтъ да хвжрлжтъ желѣзо въ Вжспоргъгъ прѣдъ сараягъ и да диктуватъ на Султангъгъ законитѣ на побѣдата.

При сичко това Орловци не смѣяхж да послушжтъ и да послѣдватъ Елфинстона. Тѣ ся ограничихж да завладѣихж островгъгъ Лемносъ когото сѣкахж достаточенъ да пази излизанието и влизанието на този каналъ.

Но Елфинстонъ, независимъ отъ Орловци, понеже той бѣше получилъ своята заповѣдъ отъ сжщата Катерина, рѣши да смути безжрдечностьгъ на неговитѣ другари като покаже прѣдъ свѣтгъгъ, чрѣзъ свойгъ